

‘Onder de Boschboom’

Act local, think global

De kogel is door de kerk. Brabant, geen culturele hoofdstad van Europa. Leeuwarden wordt toneel van het bestuurdersfeestje. Ik gun het de Friezen, al is het een elite-evenement. Wij hebben élk jaar carnaval, zij al in géén jaren een Elfstedentocht.

Ik ben vooral blij dat dit veel te dure en maatschappelijk onverantwoorde circus in Brabant is afgelopen. Alleen al het potsierlijke en groteske bidbook kostte iedere van de deelnemende steden meer dan een ton. En ik maar denken dat op cultuur wordt bezuinigd!

Theatergezelschappen worden opgeheven, bezuinigingen op musea; theaters en popfestivals zien zich genoodzaakt toegangskaartjes steeds duurder te maken. De Muzerije kan bijna geen muzikles meer geven. Voor een bezoek aan een theater moet je toch al gauw op het niveau van twee-keermodaal zitten of dat van tweeverdiener met lage woonlasten.

Toch willen Brabantse bestuurders doorgaan op de weg van grootschalige, kortstondige maar o’ zo kostbare evenementen. Zo stelde de toch doorgaans erudiete en wijze commissaris van de koning in Brabant, Wim van der Donk, op de dag dat Brabant ‘verloren’ had: ‘Vanavond zijn we even verdrietig. Maar we maken toch een feestje en morgen gaan we gewoon weer door.’ En daarmee doelde hij op het Vincent van Goghjaar [2015] en het Jeroen Boschjaar [2016]. Maar... deze door bestuurders en ambtenaren bedachte projecten slaan allerminst vanzelfsprekend aan bij de bevolking.

Op de een of andere manier ‘geilen’ bestuurders en gezagsdragers op titels zoals 'Culturele Hoofdstad van Europa'. Stadsbestuurders struikelen over elkaar heen met boboborrels, duur-betaalde-cultureel-intendanten-en-lobbyisten en bidbooks. Een beetje beschamend is het: een door de belastingbetaler gefinancierde competitie tussen volwassen en ‘wijze’ overheidsbestuurders.

Ton Rombouts was op die ‘teleurstellende’ 6^e september bescheiden in zijn commentaar op de opbrengst van de mislukte nominatie: 'Er is wel iets gebeurd, er zijn allianties gesmeed tussen steden en culturele instellingen. In plaats van ‘halen’ is het “brengen naar elkaar” geworden’.

Welnu, Ton, dan heb ik een suggestie. In 2019 mogen Ravenna, Urbino, Lecce en Matera, allen in Italië gelegen, tegen elkaar opboksen voor de titel Culturele hoofdstad. Allemaal hele mooie steden, maar gesitueerd in een land, dat meer dan Nederland, last heeft van een diepe economische crisis. En stel je je eens voor. In het armlastige Italië liggen het wonderschone Matera (stad in rots gehouwen) en Lecce (barokstad) in de armste zuidoostelijke uithoeken van het land.

Steden die niets te makken hebben gaan nu dus met elkaar een dure competitie aan.

Ze liggen een goede 150 km van elkaar en zouden ook samen op kunnen trekken, ‘een alliantie smeden’, samen met Ravenna (mozaïekstad) en Urbino (bakermat Renaissance).

De stad Matera, de mozaïeken van Ravenna, het oude stadscentrum van Urbino staan op de werelderfgoederenlijst. Dan ga je toch niet in competitie. Stel, Ton Rombouts en Wim van der Donk gaan dat “brengen naar” Italië. Ik zal de laatste zijn om aan zo’n ‘snoepreis’ een kritische column te wijden. Act local, think global.

Frans van Gaal

Cultuurhistorische Vereniging De Boschboom biedt columnisten een podium om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Belangstellenden kunnen zich voor meer informatie wenden tot het secretariaat, telefoon: (073) 6446783 of www.boschboom.nl